

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/37/2014
Identifikačné číslo spisu:	5106010270
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5106010270.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bďžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 2. júla 2014 v trestnej veci obvinených F. P. a spol. pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 o dovolaní obvinených, podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Ľubomírom Hagarom, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2011, sp. zn. 1To 21/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených F. P. a I. F. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 10. novembra 2010, sp. zn. 1T 43/2006, boli obvinení F. P. a I. F. uznaní vinnými zo spáchania trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

dňa 25. júla 2005 v čase asi o 13.15 hod. v Žiline, na Bajzovej ulici pred reštauráciou Máj žiadali od R. K., rod. F., aby od U. U. a S. U. nepožadovala sumu 120 000 Sk, ktoré jej mali dlhovať, nadávali jej, že je drzá piča a vyhrážali sa jej, že ak peniaze bude žiadať i naďalej, vybijú jej zuby a dolámu jej nohy.

Za to bol každému z obvinených uložený podľa § 235 ods. 1 Tr. zák., § 53 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. peňažný trest vo výške 250 (dvestopäťdesiat) €.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd stanovil každému z obvinených náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú R. K., rod. F., nar. X. P. XXXX v S., trvale bytom S. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvinených voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Žiline

uznesením z 22. marca 2011, sp. zn. 1To 21/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených F. P. a I. F. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podali obvinení z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. 14. marca 2014 (doručené súdu prvého stupňa 14. marca 2014) prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. Ľubomíra Hagaru dovolanie.

V jeho písomnom odôvodnení poukázali na vo veci existujúcu dôkaznú situáciu, ktorú hodnotili zo svojho uhla pohľadu so záverom, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa konania, z ktorého boli právoplatne uznaní vinnými, dopustili v snahe poškodenú prinútiť, aby nežiadala peniaze od U.. Inými slovami, namietali absenciu príčinnej súvislosti medzi ich konaním a nútením poškodenej, aby nežiadala peniaze od U.. Za tohto stavu podľa ich názoru prichádzalo hypoteticky do úvahy posúdenie ich konania len ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a následne sa zaoberali zákonnými znakmi skutkovej podstaty tohto trestného činu, ktoré so zreteľom na okolnosti prípadu taktiež naplnené neboli.

Z týchto dôvodov navrhli, aby najvyšší súd dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu a citovaný rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie Okresnej prokuratúry v Žiline a poškodenej R. K..

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že dovolacie námietky obvinených sú nepresvedčivé a v celom rozsahu odkázal na odôvodnenie rozhodnutí súdov obidvoch stupňov.

Poškodená R. K. sa k podanému dovolaniu obvinených nevyjadrila.

Následne súd prvého stupňa po odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolanie obvinených nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že skutok tak, ako bol ustálený v skutkovej vete, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, pretože z jej obsahu je nepochybné, že obvinení F. P. a I. F. spoločným konaním iného hrozbou násilia nútili, aby niečo konal.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.